

Sygn. akt: I C 311/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Tarnowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Irena Choma-Piotrowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Jolanta Kulpa

po rozpoznaniu w dniu 25 lipca 2017 r. w Tarnowie

sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko J. K., I. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanych J. K. i I. K. solidarnie na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 289.222,26 zł (dwieście osiemdziesiąt dziewięć tysięcy dwieście dwadzieścia dwa złote 26/100) wraz z odsetkami umownymi od kwoty 263.297,19 zł, lecz nie wyższymi od odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonych od dnia 22 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. zastrzega prawo I. K. jako dłużnika rzeczowego do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie jej odpowiedzialności do nieruchomości dla której urządzona jest księga wieczysta (...) prowadzona przez Sąd Rejonowy w Brzesku IV Wydział ksiąg Wieczystych obciążona hipoteką umowną w wysokości 329.800,00 zł oraz hipoteką kaucyjną w wysokości 65.960,00 zł na rzecz strony powodowej;

III. zasądza od pozwanych J. K. i I. K. solidarnie na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 25.282,69 zł tytułem zwrotu kosztów niniejszego postępowania.

Przewodniczący

Sygn. akt I C 311/17

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 25 lipca 2017 r.

Strona powodowa (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym by pozwani solidarnie J. K. i I. K. zapłacili powodowi kwotę 289 222,26 zł., wraz z odsetkami umownymi, w wysokości 10 % w skali roku w stosunku rocznym, naliczanymi od kwoty 263 297,19 zł. od dnia 22 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty, oraz koszty postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że powodowi przysługuje od pozwanych solidarnie wymagalna wierzytelność pieniężna:

- od pozwanego J. K. z tytułu umowy pożyczki hipotecznej dla małych i średnich przedsiębiorstw zawartej w dniu 10 sierpnia 2010 r., a także z tytułu wystawienia weksła własnego (jako in blanco -aktualnie wypełnionego, przyjętego na zabezpieczenie spłaty należności wynikającej z tytułu przedmiotowej umowy pożyczki);

- od pozwanej I. K. z tytułu poręczenia weksła własnego wystawionego przez J. K. jako in blanco-aktualnie wypełnionego przyjętego na zabezpieczenie należności wynikającej z tytułu ww. umowy pożyczki, a także z tytułu hipotek umownych : zwykłej w kwocie 329 800 zł oraz kaucyjnej do kwoty 65 960 zł ustanowionych tytułem zabezpieczenia spłaty ww. umowy pożyczki na nieruchomości stanowiącej własność I. K. dla której prowadzona jest księga wieczysta o nr (...).

Powód wskazał, że w związku z zaprzestaniem regulowania pożyczki w terminie, pismem z dnia 22 grudnia 2015 r. Bank wypowiedział umowę przez co wierzytelność stała się wymagalna. Następnie powód wezwał pozwanych do spłaty zadłużenia. Pozwani nie dokonali jednak spłaty.

W dniu 20 lutego 2017 r. Sąd Okręgowy w Tarnowie uwzględnił żądanie strony powodowej i wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwani J. K. i I. K. wnieśli sprzeciw od nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie żądania pozwu w całości. Na uzasadnienie podnieśli, iż dokonywali oni w miarę możliwości spłat na poczet rat kredytu oraz odsetek, jednak na skutek długotrwałej choroby pozwanego, który w 2015 r. przeżył zawał serca, pozwani zaprzestali spłaty pożyczki i nie byli również w stanie przeprowadzić prób ugodowych z powodowym bankiem.

Nadto pozwani podnieśli zarzut przedawnienia poręczenia wekslowego, powołując się na treść art. 70 w zw. z art. 103 i 104 pr. wekslowego wskazali, iż początek biegu terminu przedawnienia roszczenia z weksła skierowanego przeciwko wystawcy weksła liczy się od dnia płatności weksła, przedawnienie praw z weksła in blanco nie rozpoczyna biegu do czasu jego wypełnienia. Zdaniem pozwanych przedawnienie roszczenia z weksła wręczonego bez wypełnienia daty płatności i bez zastrzeżeń, co do tej daty rozpoczyna się z dniem płatności wpisanym na wekslu przez wierzyciela wekslowego, czyli w rozpoznawanej sprawie z dniem 10 sierpnia 2010 r. Skarżący podnieśli też zarzut naruszenia art. 10 prawa wekslowego poprzez wypełnienie weksła in blanco w sposób oczywiście sprzeczny i niezgodny z zawartym porozumieniem.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwani zakwestionowali też podstawę naliczania odsetek skapitalizowanych przez powoda.

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa wskazała, iż wnioskowane w pozwie odsetki naliczane były według zmiennej stopy procentowej obowiązującej na dany okres. Bank wyjaśnił, że odsetki naliczane są według zmiennej stopy procentowej obowiązującej na dany okres w (...) S.A. dla należności przeterminowanych u postawionych po upływie wypowiedzenia w stan wymagalności, a zapis ten został ujęty w zawartej z pozwanym umowie kredytu. W myśl postanowień umownych niespłacenie przez pożyczkobiorcę w terminie kapitału i odsetek pożyczki albo ich części spowoduje, że niespłacona kwota staje się zadłużeniem przeterminowanym i wymagalnym. W ocenie strony powodowej bezzasadne jest też stanowisko pozwanych, że w związku z chorobą pozwanego nie podjęli próby ugody z Bankiem, w ocenie Banku wszelkie możliwości ugodowego załatwienia sporu zostały wyczerpane. Prowadzona pomiędzy stronami korespondencja, z przyczyn leżących po stronie pozwanych nie doprowadziła do zawarcia ugody.

Odnosząc się z kolei do podnoszonego przez pozwanych zarzutu przedawnienia strona powodowa wskazała, iż trzyletni termin przedawnienia roszczenia, wynikającego z weksła, przysługującego przeciwko dłużnikowi głównemu (wystawcy weksła własnego, akceptantowi weksła trasowanego) biegnie w każdym przypadku od daty płatności wynikającej z treści weksła. Natomiast w niniejszej sprawie termin płatności został ustalony na 18 października 2016 r. roszczenie pozwanych nie jest zatem przedawnione.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 sierpnia 2010 r. w B. pozwany J. K. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą Firma Handlowo Usługowa (...) J. K. zawarł ze stroną powodową (...) S.A. z siedzibą w W. umowę pożyczki hipotecznej dla małych i średnich przedsiębiorstw. Na podstawie powyższej umowy Bank udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 200 000 zł., a pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty całości wynikającego z umowy zadłużenia do dnia 9 sierpnia 2025 r.

W § 20 Umowy strony ustaliły zabezpieczenie spłaty kredytu w postaci weksła własnego in blanco wystawionego przez kredytobiorcę, poręczenia wekslowego udzielonego przez żonę kredytobiorcy- pozwaną I. K., hipoteki zwykłej w kwocie 200 000 zł, oraz hipoteki kaucyjnej do kwoty 40 000 zł na nieruchomości będącej własnością J. K. i I. K. na prawach wspólności ustawowej, położonej w C., objętej KW nr (...), prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Brzesku

W § 17 strony postanowiły, że w przypadku opóźnienia w spłacie pożyczki lub jej części (...) SA pobierze odsetki od niespłaconej kwoty, według zmiennej stopy procentowej przewidzianej dla pożyczek przeterminowanych i pożyczek postawionych po upływie wypowiedzenia w stan natychmiastowej wymagalności, określonej w uchwale zarządu (...) S.A. Wskazano, że stopa oprocentowania należności przeterminowanych może ulegać zmianie w okresie obowiązywania umowy w zależności od sytuacji gospodarczej i zmian na rynku pieniężnym, a zwłaszcza od zmian stopy rezerw obowiązkowych banków oraz zmian stóp procentowych NBP, ustalonych przez Radę Polityki Pieniężnej. W ust. 2 wskazano, że w dniu zawarcia umowy stopa procentowa wynosi 20 % w stosunku rocznym.

Z kolei w § 14 Umowy uzgodniono, że (...) S.A. ma prawo wypowiedzenia umowy w przypadku m.in. niedotrzymania przez pożyczkobiorcę warunków udzielenia pożyczki określonych w umowie. Wypowiedzenie następuje poprzez złożenie dłużnikowi zawiadomienia o wypowiedzeniu umowy.

Dowód: umowa pożyczki hipotecznej dla małych i średnich przedsiębiorstw nr (...), k. 14-17; deklaracja wystawcy weksla (k. 21), deklaracja poręczyciela wekslowego (k. 21v); weksel (k. 13)

Powyższą umowę zmieniono aneksem nr (...) z dnia 30 września 2010 r., którym podwyższono kwotę pożyczki o 129 800 zł i zmieniono § 20 Umowy poprzez ustanowienie hipoteki zwykłej do kwoty 329 800 zł oraz hipoteki kaucyjnej do kwoty 65 900 zł. Następnie aneksem nr (...) z dnia 10 października 2014 r. zmieniono m.in. § 17 ust. 2 Umowy.

Dowód: aneks nr (...) z dnia 30.09.2010 r., (k. 19); aneks nr(...) z dnia 10.10.2014 r.,

(k. 20)

Ponieważ pozwany nie wywiązywał się z dokonywania terminowych wpłat (...) S.A. pismem z dnia 22 grudnia 2015 r. wypowiedział pozwanemu umowę pożyczki. Informując jednocześnie, że termin wypowiedzenia wynosi 30 dni od dnia jego doręczenia. Oświadczenie o wypowiedzeniu zostało pozwanym doręczone 28 grudnia 2015 r.

Dowód: wypowiedzenie z dnia 22 grudnia 2015 r. wraz z potwierdzeniem odbioru,

(k. 24-27),

Pismem z dnia 9 sierpnia 2016 r. (doręczonym pozwanemu 16 sierpnia 2016 r.) (...) S.A. wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 279 483,87 zł (kapitał- 263 297,19 zł; odsetki 16 126,68 zł; koszty 60 zł.)

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 9.08.2016 r. z potwierdzeniami odbioru, k. 28

W dniu 4 października 2016 r. (...) S.A. wysłała do kredytobiorcy i poręczyciela wekslowego wezwanie do zapłaty z weksla. Podając, że został on wypełniony na sumę wekslową wynoszącą 284 533,41 zł. obejmującą kwotę niespłaconego kredytu (kapitał w wysokości 263 297,19 zł., naliczonych odsetek w kwocie 21 176,22 zł., oraz kosztów w kwocie 60,00 zł.). Datę płatności weksla ustalono na dzień 18 października 2016 r., a jako miejsce jego płatności wskazano (...) S.A. Oddział (...) w B..

Dowód: wezwanie do zapłaty poręczyciela weksla z dnia 4.10.2016 z dowodami odbioru (k. 29-34)

Na dzień 22 grudnia 2016 r. zadłużenie kredytobiorców wynosiło 263 297,19 zł z tytułu należności głównej, 25 865,07 zł. tytułem odsetek naliczonych do dnia 21 grudnia 2016 r., oraz 60 zł tytułem kosztów monitu- łącznie 289 222,26 zł. Od należności głównej naliczane były dalsze odsetki wg umownej stopy procentowej obowiązującej w (...) SA dla należności przeterminowanych i postawionych po upływie wypowiedzenia w stan natychmiastowej wymagalności.

Dowód: wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) z dnia 22.12.2016 r. (k. 4)

Sąd zważył, co następuje:

powództwo podlegało uwzględnieniu.

Roszczenie strony powodowej wobec pozwanego J. K. o zapłatę wynika z łączącej strony umowy pożyczki hipotecznej dla małych i średnich przedsiębiorstw z dnia 10 sierpnia 2010 r. Podstawę żądań pozwu stanowi art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tj. Dz.U. z 2016 r. poz. 1988), który stanowi, że przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Natomiast w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił ustalić, że pozwany J. K. nie wywiązał się z ciążącego na nim obowiązku terminowej spłaty pożyczki, co z kolei dało stronie powodowej uprawnienie do wypowiedzenia umowy, skutkującego postawieniem wszystkich należności w stan natychmiastowej wymagalności, czyli domagania się zwrotu pożyczki wraz z odsetkami umownymi (kapitałowymi) według zmiennej stopy procentowej w stosunku rocznym oraz odsetkami za opóźnienie (karnymi) według stopy procentowej przewidzianej dla kredytów przeterminowanych i kredytów postawionych, po upływie okresu wypowiedzenia w stan natychmiastowej wymagalności oraz kosztów opłat i prowizji (to jest wezwań i powiadomień). W niniejszej sprawie zostało wykazane, iż pozwany nie dotrzymał warunków umowy, a zatem należało uznać, że oświadczenie o wypowiedzeniu umowy było prawidłowe i nie stanowiło nadużycia prawa ze strony banku. W związku z powyższym zadłużenie kredytobiorcy na dzień 22 grudnia 2016 roku, czyli dzień wystawienia wyciągu z ksiąg banku, wynosiło z tytułu niespłaconego kapitału kwotę 263 297,19 zł, odsetek umownych skapitalizowanych kwotę 25 865,07 zł oraz kwotę 60,00 zł tytułem opłat i prowizji – łącznie 289 222,26 zł.

Należy zauważyć, że pozwany na rozprawie przyznał, że posiada zadłużenie wobec powodowego Banku i nie podnosił konkretnych zarzutów, które kwestionowałyby jego zadłużenie tak co do zasady jak i wysokości. Co prawda w sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwani kwestionowali sposób naliczania przez powodowy bank odsetek, jednak nie wskazali żadnych konkretnych zarzutów, które poddawałyby pod wątpliwość prawidłowość wyliczenia dokonanego przez bank. W tym miejscu należy wskazać, że zgodnie z treścią art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia chociażby nie poniósł z tego tytułu żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Z kolei zgodnie z łączącą strony umową od zadłużenia przeterminowanego Bank był uprawniony do naliczania odsetek według zmiennej stopy procentowej obowiązującej za dany okres w (...) S.A. dla należności przeterminowanych i postawionych po upływie wypowiedzenia w stan wymagalności. W związku z powyższym Bank był uprawniony do naliczenia odsetek umownych według ww. stopy procentowej. Zarzuty pozwanych odnośnie wadliwości naliczonych odsetek jawią się jako gołosłowne, pozwany kwestionując wyliczenia dokonane przez bank powinien wykazać inicjatywę dowodową, że wyliczenia te zastały dokonane wadliwie. Dokumenty przedłożone przez powoda, z których wynika dochodzona kwota miały charakter dokumentów prywatnych i w takim zakresie w jakim ich prawdziwość nie została skutecznie podważona, zawarte w nich oświadczenia zostały uznane za zgodne z prawdą. Reasumując w ocenie Sądu strona powodowa – zgodnie ze spoczywającym na niej ciężarem dowodu wynikającym z

art. 6 k.c. i art. 232 zd. 1 k.p.c. – wykazała istnienie i wysokość zadłużenia pozwanych zarówno co do kwoty głównej jak i odsetek, a jednocześnie pozwani nie przedstawili na tą okoliczność przeciwdowodu, który podważałby wyliczenia strony powodowej, co skutkowało uwzględnieniem powództwa w całości.

Z kolei solidarna odpowiedzialność pozwanej I. K. z kredytobiorcą wynika m.in. z udzielonego poręczenia wekslowego. Pozwana poręczyła bowiem wystawiony przez J. K. weksel in blanco, który zabezpieczał wierzytelności spółki (...) S.A. wynikające z zawartej w dniu 10 sierpnia 2010 roku umowy o pożyczkę hipoteczną dla małych i średnich przedsiębiorstw. Jak wynika z ustaleń faktycznych poczynionych w sprawie, składając do dyspozycji strony powodowej weksel in blanco, zgodnie z deklaracją wekslową dłużnik wekslowy wyraził zgodę na jego wypełnienie w każdym czasie na sumę odpowiadającą zadłużeniu kredytobiorcy łącznie z przysługującymi opłatami i odsetkami. Wystawca weksla wyraził również zgodę na opatrzenie weksla datą i miejscowością płatności.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że pozwany zaciągnął ważne zobowiązanie wekslowe, zobowiązując się do zapłaty na rzecz strony powodowej kwoty wynikającej z weksla w terminie w nim określonym. Z chwilą wypełnienia tekstu weksla in blanco zobowiązany odpowiada wekslowo wobec posiadacza tak jak z weksla zwykłego (art. 10 Prawa wekslowego, Dz. U. 2016 r., poz. 160), zaś poręczyciele wekslowi (awaliści) odpowiadają solidarnie z wystawcą weksla. Zgodnie z art. 32 ust. 1 Prawa wekslowego poręczyciel wekslowy odpowiada tak samo, jak ten, za kogo poręczył. Udzielenie poręczenia nie stanowi samoistnego zobowiązania się przez poręczyciela do zapłaty weksla, ale jest udzieleniem gwarancji za inną osobę, poręczeniem za kogoś. Poręczyciel zobowiązany jest zapłacić sumę wekslową, jeżeli nie zrobi tego osoba, za którą udzielił poręczenia. Poręczenie wekslowe jest poręczeniem za określonego dłużnika wekslowego. Jeżeli poręczyciel poręczył za wystawcę weksla własnego odpowiada tak jak dłużnik główny. Z art. 32 ust. 2 Prawa wekslowego wynika, że zobowiązanie awalisty ma charakter abstrakcyjny i samodzielny.

Odnosząc się do podniesionego przez pozwanych w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzutu przedawnienia poręczenia wekslowego należy wskazać, że z art. 70 pr. wekslowego wynika, że roszczenia wekslowe przeciwko poręczycielowi wekslowemu, tak samo jak przeciwko wystawcy weksla własnego ulega przedawnieniu z upływem trzech lat od dnia płatności weksla. Czym innym jest przedawnienie roszczenia ze stosunku podstawowego, a czym innym przedawnienie wekslowe. Obie instytucje różnią się istotnie między innymi, co do początku biegu przedawnienia. Termin przedawnienia roszczenia ze stosunku podstawowego, zgodnie z art. 120 k.c. rozpoczyna bieg od dnia, w którym świadczenie ze stosunku podstawowego stało się wymagalne, zaś początek terminu przedawnienia roszczenia z weksla własnego wobec wystawcy liczy się od dnia płatności weksla. Tę samą zasadę stosuje się do weksli in blanco. Przedawnienie praw z weksla in blanco nie rozpoczyna biegu od czasu jego wypełnienia. Przedawnienie roszczenia z weksla wręczonego bez wypełniania daty płatności i bez zastrzeżeń co do daty, rozpoczyna się z dniem płatności wpisanym na wekslu przez wierzyciela wekslowego. Treścią upoważnienia zawartego w deklaracji wekslowej towarzyszącej wystawieniu weksla in blanco, wręczonego dla zabezpieczenia określonego roszczenia, jest objęte uzupełnienie weksla przed upływem terminu przedawnienia roszczenia podlegającego zabezpieczeniu. Odnosi się to również do przypadków użycia w deklaracji wekslowej zwrotu przewidującego możliwość wypełnienia weksla w każdym czasie oraz opatrzenia go datą płatności według uznania wierzyciela. Treścią upoważnienia zawartego w deklaracji wekslowej towarzyszącej wystawieniu weksla in blanco, wręczonego dla zabezpieczenia określonego roszczenia, jest objęte uzupełnienie weksla przed upływem terminu przedawnienia roszczenia podlegającego zabezpieczeniu.

W rozpoznawanej sprawie w dacie wypełnienia weksla istniało wobec pozwanej jako poręczycielki weksla własnego in blanco nieprzedawnione roszczenie ze stosunku podstawowego. Natomiast datę płatności weksla określono na 18 października 2016 r., od tej daty należy liczyć bieg terminu przedawnienia. Natomiast wskazywana przez pozwanych data 10 sierpnia 2010 r. jest datą wystawienia weksla, a nie jego płatności. Od daty płatności weksla do daty wniesienia niniejszego pozwu nie upłynął rok więc wbrew twierdzeniom skarżących nie można uznać, aby w niniejszej sprawie roszczenie było przedawnione.

W tym miejscu należy wskazać, że odpowiedzialność I. K. z tytułu poręczenia wekslowego ogranicza się do kwoty 284 533,41 zł, albowiem na taką kwotę został uzupełniony weksel wystawiony przez J. K. i poręczony przez I. K.. Rozmiar

zobowiązania poręczyciela zgodnie z treścią art. 32 pr. wekslowego jest taki sam jak długu poręczonego i nie może przekraczać sumy wekslowej. Sąd zdecydował jednak zasądzić solidarnie od pozwanych kwotę 289 222,26 zł. , gdyż pozwana I. K. ponosi odpowiedzialność w niniejszej sprawie również jako dłużnik rzeczowy, co wskazywano w pozwie i załączonych dokumentach.

Postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie wykazało bowiem, iż w księdze wieczystej nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Brzesku IV Wydział Ksiąg Wieczystych figurują wpisy hipoteki umownej zwykłej w kwocie 329 800,00 zł oraz hipoteki umownej kaucyjnej w wysokości do 65 960,00 zł. na rzecz strony powodowej. Natomiast prawo własności przedmiotowej nieruchomości w chwili wniesienia pozwu tj. w dacie 23 grudnia 2016 r. przysługiwało pozwanej I. K.. Zgodnie z treścią art. 65 ust. 1 u.k.w.h. w celu zabezpieczenia oznaczonej wierzytelności wynikającej z określonego stosunku prawnego można nieruchomość obciążyć prawem, na mocy którego wierzyciel może dochodzić zaspokojenia z nieruchomości bez względu na to czyją stała się własnością i z pierwszeństwem przed wierzycielami osobistymi właściciela nieruchomości (hipoteka). Wierzycielowi hipotecznemu przysługuje jedna wierzytelność, której zaspokojenia może dochodzić zarówno od dłużnika osobistego, jak i od dłużnika rzeczowego. Odpowiedzialność dłużnika osobistego z tytułu zaciągniętego kredytu i odpowiedzialność dłużnika rzeczowego, którego nieruchomość została obciążona hipoteką dla zabezpieczenia udzielonego kredytu, jest odpowiedzialnością in solidum (przepisy o odpowiedzialności solidarnej znajdują tutaj odpowiednie zastosowanie), z tym ograniczeniem, że egzekucja prowadzona w stosunku do dłużnika rzeczowego może być skierowana wyłącznie do obciążonej hipoteką nieruchomości.

- co znalazło swoje odzwierciedlenie w treści wyroku sądu – w punkcie II jego sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z wyrażoną w art. 98 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik sporu i mając na uwadze, że pozwani są stroną przegrywającą zasądzał od nich solidarnie na rzecz strony powodowej kwotę 25 282,69 zł. Na tę kwotę złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego strony powodowej w ustalone w oparciu § 2 pkt 7 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804) w kwocie 10 800 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego w kwocie 17 zł, taksa notarialna za pełnomocnictwo w kwocie 3,69 zł oraz opłata sądowa od pozwu w kwocie 14 462 zł.

SSO Irena Choma-Piotrowska

(...)

(...)

(...)

(...)